

urigtigt at bruge det som Motivering for, at Københavns Skolevæsen ikke skal have et Tilskud, medens der ydes til det øvrige Land, at jeg ikke synes, at en Mand, der staar som Ordfører for Regeringen, bør gøre sig skyldig i sligt. Jeg vil anbefale det ærede Medlem sammen med den ærede Minister i Fællesskab at studere de københavnske Skoleforhold, saa at de ikke mere bruge en saa urigtig Motivering for deres Afvisning.

Ordføreren (*J. Jensen* [Aalborg Amts 1ste Valgkreds]): Vil det ærede Medlem da have, at der skulde bruges som Motivering, at det københavnske Skolevæsen er stillet paa en særlig Maade, og at der derfor var Anledning for Staten til at yde Tilskud?

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (*Enevold Sørensen*): De Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (*K. M. Klausen*), foranledige mig ikke til mange Ord. At det ærede Medlem staar op og kalder de Grunde, ifølge hvilke Udvalget og jeg have stillet os, som vi have gjort, til de to Bevillinger, for „urigtige og uholdbare“, det er ikke tilstrækkeligt og afgør jo slet intet. Der kan være andre Forsamlinger, andre Steder, hvor det kan være fuldstændig tilstrækkeligt og ganske afgørende, at det ærede Medlem staar op og siger, at hvad Modparten kommer med, er urigtigt og uholdbart; men det er ikke saadan i denne Sal. Det ærede Medlem vil altsaa virkelig nægte, at Københavns Kommune har en særlig Stilling med Hensyn til Skolevæsenet, uagtet Loven om Folkeskolen udtrykkelig siger, at ingen af dens Bestemmelser vedrører Københavns Kommune; for den gælder kun det ene, at Staten uddeder et aarligt Tilskud paa 170,000 Kr. samt et yderligere Beløb, der er fastsat ved Indlemmelseslovene. Det nytter dog virkelig ikke, at det ærede Medlem vil nægte det, og heller ikke nytter det, at det ærede Medlem henviser til, at Overpræsidenten er valgt af Regeringen. Det ærede Medlem kan jo dog ikke herved skyde Overpræsidenten ud af Kommunens Styrelse; han er netop Kommunens første Mand og danner sammen med den ene af Kommunens Borgmestre Flertallet i Skoledirektionen. Og bl. a. herigennem har Kommunen en ganske særlig Raadighed over sit Skolevæsen, som ingen anden Kommune har.

Det ærede Medlem opstillede en Række Beregninger over, hvorvidt de 170,000 Kr. var et passende Bidrag eller ikke. Jeg skal ikke følge det ærede Medlem der, fordi disse Beregninger jo ikke i mindste Maade vedrøre det, her ligger for. Det var Argumenter, som det ærede Medlem kunde have fremført, da vi i 1899 behandlede Loven om Folkeskoler, og ogsaa da vi behandlede den i Fjor, men her hører det jo slet ikke hjemme. Det eneste, der vedkommer her, er, at der en Gang for alle i Lovene er fastsat, hvilket Bidrag Københavns Kommune skal have til sit Skolevæsen, og den kan deraf ogsaa anvende Tilskud til Lærebogsamlinger og Børnebogsamlinger og til Aftenskoler, eller hvad den nu vil. Det eneste, der er Spørgsmaal om, er: Skulle vi, hver Gang vi yde en lille Bevilling til det øvrige Folkeskolevæsen ude omkring i Landet, i den Anledning forhøje Tilskuddet til Københavns Kommune, som er fastslaaet ved Skoleloven? Det ærede Medlem omtalte Vaagekonerne og ønskede aabenbart at gøre dette Spørgsmaal om de 28 Vaagekoner til et stort politisk Nummer. Jeg har omtalt, hvorledes det forholder sig. For 4 Aar siden bleve disse 28 Vaagekoners Løn forhøjet paa Finansloven, og i den mellemliggende Tid er der ydet dem andre Forbedringer i deres Forhold. Nu have de igen søgt om en Lønningsforhøjelse; det er ikke blevet anbefalet af Styrelsen for den vedkommende Anstalt, hvorfor Ministeriet heller ikke har fundet sig foranlediget til at stille Forslag derom. Dette er altsaa efter det ærede Medlems Mening ganske urigtigt. Det skal være arbejderfjendtligt, ja han kører i den Anledning endog op med „Programmet“. Det er aabenbart et Nummer, der skal anvendes mange Gange omkring ved Møder og lignende. Men jeg vil dog blot spørge det ærede Medlem, der deltager i Styrelsen af Københavns Kommunes Anliggender: Er det der saaledes, at blot dette, at en ganske enkelt Kreds af Funktionærer ved en enkelt københavnsk Anstalt søger om Lønningsforhøjelse, er nok for Borgerrepræsentationen til straks at sige: Vel, I andrage derom, og altsaa bevilge vi det. Jeg tror, at ogsaa Borgerrepræsentationen, naar der for den foreligger et Andragende fra nogle enkelte Funktionærer ved en eller anden Anstalt mener, at det blotte Faktum, at nogle Funktionærer have indgivet et Andragende, ikke er nok til, at man dermed straks skal gaa til en Bevilling. Nej, man